

Oktober i indeværende Aar, altsaa om godt et halvt Aar, ligger det hovedsagelig i to Ting. Det ligger hovedsagelig deri, at der endnu sidder en af en tidligere Regering nedsat Kommission, der har til Opgave at overveje, hvilke Besparelser der kan foretages paa Finansloven og i vor Statshusholdning i det hele. Og nu er det ingenlunde rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at disse Besparelser af selve Kommissionen og dens Formand anses for at ville blive lidt betydelige. Kommissionens Formand har Gang paa Gang protesteret mod dette og sagt, at der kunde fremkomme ret tungt vejende Forslag til Besparelser. Det samme er Regeringens Haab, og skulde Kommissionen mod Forventning ikke komme saa langt med Hensyn til Besparelsesforslag, som Regeringen maatte ønske, er Regeringen fuldt beredt til at supplere Forslagene med det manglende. Det er Regeringens Ønske, inden man paalægger nye Skatter ud over dem, som i Aar ere foreslaaede, og som vi vide under alle Omstændigheder ville blive nødvendige, inden man altsaa gaar til den fuldstændige Udarbejdelse af en Plan for Tilvejebringelse af nye Indtægter, da at have gennemført Besparelser i saa vidt Omfang som overhovedet muligt. Jeg skal ikke komme ind paa de udførlige Betragtninger, jeg desangaaende har anstillet i det andet Ting, de førte jo til det Hovedresultat, at vi vel ikke hørte til de allerhøjest beskattede Lande i Evropa, men at vi ere mellem dem, som maa siges at være allerede ret stærkt beskattede, og at der er en saa betydelig Vækst i vor kommunale Beskatning paa Grund af mange forskellige Aarsager, at vi ogsaa i dette Faktum have al mulig Grund til at søge Statsbeskatningen holdt indenfor saa snævre Grænser som paa nogen Maade muligt. Dette er en meget vægtig Grund for Regeringen til at søge gennemført Besparelser i videst muligt Omfang. Først maa vi altsaa se, hvor langt vi kunne komme dermed. Finanskommissionens Betænkning er stillet mig i Udsigt til ved Midsommertid, og der vil da være givet Regeringen fornøden Tid til, da Regeringen naturligvis ogsaa uafhængig af denne Kommission anstiller sine Overvejelser i saa Henseende, at blive klar paa, inden Finanslovsforslaget skal forelægges, hvilke Besparelser der kan gennemføres.

Dernæst ville vi, naar vi nærme os Oktober, med langt større Sikkerhed end nu kunne se, hvorledes de nuværende

Indtægtskilder, navnlig de nuværende Skattelove efter Reformen af 1908 virke. Der er endnu nogle Maaneders Erfaring fornøden for at kunne danne os det endelige Skøn derved, som det er højst vigtigt, at Regeringen har, i det Øjeblik den træder frem for Lovgivningsmagten med et Krav paa meget betydelige Besparelser, som ville svie til mange i og for sig berettigede Interesser, og med Krav om betydelig Forøgelse af Statens Indtægter. Jeg har ogsaa den bestemte Overbevisning, at før vi saaledes ere paa ganske fast Grund, før det med saa megen Sikkerhed, som nu en Gang kan naas i menneskelige Forhold, kan siges, saa og saa meget og ikke mere kan der spares, saa og saa meget og ikke mere kan der komme ud af de bestaaende Skattelove, ergo maa der saa og saa meget til for at fylde Hullet, for at tilvejebringe Balance, først da er det min Overbevisning, at den Modstand, som nok skal vise sig ogsaa til Efteraaret at være frodig og stærk, den Modstand, der altid er mod Forslag om nye Indtægtslove, vil kunne lade sig overvinde. Som Forholdene ere nu, vil Regeringen ikke kunne angive de Beløb, som ere nødvendige for at tilvejebringe Balance med en ringere Margen end saadant nogetsom ca. 6 Mill. Kr. Regeringen vil i Øjeblikket ikke kunne sige, hvor stort det Beløb er, som der maa skaffes Dækning for; det kan blive indtil 6 Mill. Kr. større eller mindre. Det ærede Medlem maa da vistnok indrømme, at det under saadanne Forhold er ganske umuligt at tænke sig gennemført en Skattelovgivning, som vil kræve betydelige Ofre til forskellige Sider. Der er jo noget i den menneskelige Natur, som er tilbøjeligt til, naar der forestaar ubehagelige Ofre, saa at søge det udskudt og at opsøge Motiver til muligvis at slippe derfor. Der vil vist ikke kunne tænkes et bedre Motiv end dette: Lad os først vente og se, om vi ikke kunne spare saa og saa meget der og saa og saa meget der. Der er undertiden ret fantastiske Forestillinger om, hvad man kan spare. Det forekommer mig, at det ærede Medlem selv gjorde sig skyldig i lidt Fantasteri paa dette Omraade, naar han nævnte et Beløb af 3—4 Mill. Kr., som han mente kunde bespares i Statsbaneadministrationen; saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, jeg forstod ham saaledes, og der var adskilligt i hans Udtalelser, der tydede paa, at han delte denne Opfattelse. Naar det ikke har været det ærede Medlems Mening, skal jeg ikke for-